

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2018. gada 13. martā*

Apelācija – Augu aizsardzības līdzekļi – Īstenošanas regula (ES) 2015/408 – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū un aizstājamo vielu saraksta izveidošana – Darbīgās vielas “metalaksila” iekļaušana šajā sarakstā – Prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – LESD 263. panta ceturrtā daļa – Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem – Individuāli skarta persona

Lieta C-244/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2016. gada 27. aprīlī,

Industrias Químicas del Vallés SA, Moljeta del Valjesa [*Mollet del Vallés*] (Spānija), ko pārstāv *C. Fernández Vicién*, *C. Vila Gisbert* un *I. Moreno-Tapia Rivas*, abogadas,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece:

Eiropas Komisija, ko pārstāv *I. Galindo Martín* un *P. Ondrůšek*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], A. Ross [*A. Rosas*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un K. Vajda [*C. Vajda*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un J. Regans [*E. Regan*] (referents),

ģenerālvokāts: M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs: I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 6. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 6. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību tās iesniedzēja *Industrias Químicas del Vallés SA* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 16. februāra rīkojumu *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (T-296/15, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”, EU:T:2016:79), ar kuru Vispārējā tiesa kā nepieņemamu noraidīja tās prasību daļēji atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/408 (2015. gada 11. marts) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 80. panta 7. punkta īstenošanu un aizstājamo vielu saraksta izveidošanu (OV 2015, L 67, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 91/414

- 2 Padomes Direktīvas 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.), kurā grozījumi pēdējoreiz izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2011/34/ES (2011. gada 8. marts) (OV 2011, L 62, 27. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 91/414”), I pielikumā bija paredzēts to darbīgo vielu saraksts, ko bija atļauts izmantot augu aizsardzības līdzekļos.
- 3 Atbilstoši Komisijas Direktīvas 2010/28/ES (2010. gada 23. aprīlis), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu metalaksilu kā darbīgo vielu (OV 2010, L 104, 57. lpp.), 1. pantam un pielikumam Direktīvas 91/414 I pielikumā ietvertais saraksts tika grozīts, lai tajā iekļautu šo vielu.

Regula (EK) Nr. 1107/2009

- 4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.), 14. pantā “Apstiprinājuma atjaunošana”, kas ir ietverts šīs regulas II nodaļas “Darbīgās vielas, aizsargvielas, sinerģisti un papildvielas” 1. iedaļas “Darbīgās vielas” 3. apakšiedaļā “Atjaunošana un pārskatīšana”, ir noteikts:

“1. Pieteikumu darbīgās vielas apstiprinājumam atjauno, ja secina, ka 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji ir ievēroti.

[..]

2. Apstiprinājuma atjaunojums ir uz laiku līdz 15 gadiem. [..]”

- 5 Regulas Nr. 1107/2009 20. pants “Regula par atjaunošanu”, kas ir iekļauts minētajā 3. apakšiedaļā, ir formulēts šādi:

“1. Saskaņā ar 79. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem regulu, ar ko paredz, ka:

- a) darbīgās vielas apstiprinājums ir atjaunots, vajadzības gadījumā saskaņā ar nosacījumiem un ierobežojumiem; vai
- b) darbīgās vielas apstiprinājums nav atjaunots.

[..]”

- 6 Regulas Nr. 1107/2009 24. pantā “Aizstājamas vielas”, kas ir iekļauts tās II nodaļas 1. iedaļas 4. apakšiedaļā “Izņēmumi”, ir noteikts:

“1. [...] Atkāpjoties no 14. panta 2. punkta, apstiprinājumu var atjaunot vienreiz vai vairākas reizes uz laikposmu, kas ik reizi nepārsniedz septiņus gadus.

2. Neskarot 1. punktu, piemēro 4. līdz 21. pantu. Aizstājamas vielas 13. panta 4. punktā minētajā regulā iekļauj atsevišķā sarakstā.”

- 7 Šīs regulas 41. pantā “Atļauju piešķiršana”, kas ir iekļauts šīs regulas III nodaļas “Augu aizsardzības līdzekļi” 1. iedaļas “Atļaujas piešķiršana” 3. apakšiedaļā “Atļauju savstarpējā atzišana”, ir paredzēts šādi:

“1. Dalībvalsts, kurai saskaņā ar 40. pantu iesniedz pieteikumu, pēc pieteikuma un 42. panta 1. punktā minēto pieteikumam pievienojamo dokumentu izskatīšanas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā apstākļus savā teritorijā, piešķir atļauju augu aizsardzības līdzeklim saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem kā dalībvalstī, kas izskata pieteikumu, izņemot gadījumus, kad piemēro 36. panta 3. punktu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts drīkst piešķirt atļauju augu aizsardzības līdzeklim šādos gadījumos:

[..]

b) tā sastāvā ir aizstājama viela;

[..].”

- 8 Saskaņā ar minētās regulas 50. pantu “Tādu augu aizsardzības līdzekļu salīdzinošs novērtējums, kuri satur aizstājamas vielas”, kas ir iekļauts tās III nodaļas 1. iedaļas, 5. apakšiedaļā “Īpaši gadījumi”:

“1. Dalībvalstis veic salīdzinošu novērtējumu, vērtējot pieteikumu par atļaujas piešķiršanu tādām augu aizsardzības līdzekļiem, kurā ir darbīgā viela, kas apstiprināta kā aizstājama viela. Dalībvalstis nepiešķir atļauju augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir aizstājama viela, vai ierobežo to lietošanu konkrētām kultūraugam, ja apdraudējumu un ieguvumu salīdzinošais novērtējums, kā paredzēts IV pielikumā, pierāda, ka:

[..]

4. Augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir aizstājama viela, dalībvalstis veic 1. punktā paredzēto salīdzinošo novērtējumu regulāri un vēlākais atļaujas atjaunošanas vai grozīšanas brīdī.

Balstoties uz salīdzinošā novērtējuma rezultātiem, dalībvalstis atļauju saglabā, atsauc vai groza.

[..].”

- 9 Šīs pašas regulas XI nodaļā “Pārejas noteikumi un galīgie noteikumi” iekļautā 80. panta “Pārejas noteikumi” 7. punktā ir noteikts:

“Līdz 2013. gada 14. decembrim Komisija sastāda to Direktīvas [91/414] I pielikumā iekļauto vielu sarakstu, kuras atbilst šīs regulas II pielikuma 4. punktā izklāstītajiem kritērijiem un kam piemēro šīs regulas 50. panta noteikumus.”

Īstenošanas regulas

Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011

- 10 Saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 (2011. gada 25. maijs), ar ko īsteno Regulu Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV 2011, L 153, 1. lpp.), preambulas 1. apsvērumu un 1. pantu darbīgās vielas, kas ir iekļautas Direktīvas 91/414 I pielikumā, uzskata par apstiprinātām saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009.

Apstrīdētā regula

- 11 Apstrīdētās regulas 1. pantā “Aizstājamās vielas” ir paredzēts šādi:

“Darbīgās vielas, kas iekļautas Direktīvas [91/414] I pielikumā, kuras atbilst Regulas [Nr. 1107/2009] II pielikuma 4. punktā izklāstītajiem kritērijiem, ir šīs regulas pielikuma sarakstā ietvertās darbīgās vielas.

[..]”

- 12 Šīs regulas pielikumā iekļautajā sarakstā ir ietverts metalaksils.

Tiesvedības priekšvēsture

- 13 Tiesvedības priekšvēsturi, kas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 1.–6. punkta, var rezumēt šādi.
- 14 Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atbilstoši Spānijas tiesībām dibināta sabiedrība, kuras darbībā ietilpst augu aizsardzības līdzekļu, dzīvnieku barības un citu ķīmisku vielu ražošana, pārdošana, izplatīšana, pārstāvēšana un tirdzniecība. Tā tostarp importē darbīgo ķīmisko vielu metalaksilu Spānijā un pārdod vairākās dalībvalstīs augu aizsardzības līdzekļus, kuros ietilpst šī darbīgā viela.
- 15 1995. gada aprīlī apelācijas sūdzības iesniedzēja un kāda cita sabiedrība Portugāles Republikas kompetentajām iestādēm iesniedza pieteikumu iekļaut metalaksilu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 16 Ar Lēmumu 2003/308/EK (2003. gada 2. maijs) par metalaksila neiekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un par atļauju atsaukšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā darbīgā viela (OV 2003, L 113, 8. lpp.), Komisija šo pieteikumu noraidīja un aicināja dalībvalstis atsaukt atļaujas, kas ir piešķirtas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir metalaksils, un vairs tiem nepiešķirt jaunas atļaujas.
- 17 Ar 2005. gada 28. jūnija spriedumu *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (T-158/03, EU:T:2005:253) Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi par Lēmumu 2003/308.
- 18 Ar 2007. gada 18. jūlija spriedumu *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (C-326/05 P, EU:C:2007:443) Tiesa apmierināja apelācijas sūdzību, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi par 2005. gada 28. jūnija spriedumu *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (T-158/03, EU:T:2005:253), un to atcēla. Uzskatot, ka tiesvedības stadija ļauj taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, tā saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otro teikumu izskatīja lietu pēc būtības un atcēla Lēmumu 2003/308.
- 19 2010. gada 23. aprīlī Komisija pieņēma Direktīvu 2010/28, lai metalaksilu iekļautu Direktīvas 91/414 I pielikumā ietvertajā darbīgo vielu sarakstā.

- 20 Ar apstrīdēto regulu Komisija metalaksilu iekļāva aizstājamo vielu sarakstā, kas ir ietverts šīs regulas pielikumā, jo šai vielai bija ievērojama neaktīvo izomēru proporcija Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punkta izpratnē.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 5. jūnijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību, lūdzot daļēji atcelt apstrīdēto regulu.
- 22 Ar pārsūdzēto rīkojumu Vispārējā tiesa minēto prasību noraidīja kā nepieņemamu, jo, pirmkārt, apstrīdētā regula apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli un, otrkārt, šī regula ir reglamentējošs akts, kas attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzēju ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē. Vispārējā tiesa arī noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, saskaņā ar kuriem tās prasības kā nepieņemamas noraidīšanas gadījumā tai tiktu liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Ar apelācijas sūdzību tās iesniedzēja lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
  - tās prasību atcelt tiesību aktu, kas ir celta par apstrīdēto regulu, atzīt par pieņemamu;
  - nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lēmuma pieņemšanai pēc būtības un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt ar apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.
- 24 Komisija lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 25 Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā rīkojuma 39.–41., 43.–46., 48.–50., 58. un 59. punktu un pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir secinājusi, ka apstrīdētā regula ir saistīta ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē.
- 26 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, lai noskaidrotu, vai reglamentējošs akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ir jāņem vērā, pirmkārt, tās personas situācija, kas atsaucas uz tiesībām celt prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, un, otrkārt, prasības priekšmets. Šajā pēdējā aspektā, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz aktu atcelt tikai daļēji, ir jāņem vērā tikai tās akta daļas iespējamie īstenošanas pasākumi, kuru tiek lūgts atcelt.
- 27 Runājot, pirmkārt, par apelācijas sūdzības iesniedzējas situāciju, apelācijas sūdzības iesniedzēja esot Eiropas metalaksila reģistrācijas īpašniece un augu aizsardzības līdzekļu, kas satur šo vielu, valsts reģistrāciju īpašniece.

- 28 Runājot, otrkārt, par Vispārējā tiesā celtās prasības priekšmetu, apelācijas sūdzības iesniedzēja atgādina, ka tā lūdza daļēji atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl ar to metalakšils ir kvalificēts kā aizstājama viela, tādējādi uz to attiecinot režīmu, kas ir piemērojams šādām vielām un kas ir ieviests ar Regulu Nr. 1107/2009. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pret atsevišķiem šīs pēdējās minētās regulas noteikumiem esot izvirzījusi arī iebildi par prettiesiskumu.
- 29 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētajā rīkojumā, proti, tā 23., 35. un 36. punktā, ir ietverts pārāk īss minētās prasības priekšmeta apraksts, kas ir balstīts uz tikpat ierobežotu apstrīdētās regulas aprakstu. Apstrīdētās regulas priekšmets esot ne tikai izstrādāt aizstājamo vielu sarakstu, bet arī uz šīm vielām attiecināt Regulā Nr. 1107/2009 ietvertās materiāltiesiskās normas, kas veidojot tūlītējas un tiešas apstrīdētās regulas piemērošanas sekas, kam neesot vajadzīgs neviens īstenošanas pasākums. Citiem vārdiem sakot, šī regula pati konkrēti un faktiski ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli.
- 30 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, pirmkārt, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 39.–41. punkta, ka metalakšila apstiprinājuma atjaunošana atbilstoši Regulai Nr. 1107/2009 notiks nākotnē un Komisijai būs jāpieņem jauns tiesību akts pēc pieteikuma par atjaunošanu, ko iesniegs apelācijas sūdzības iesniedzēja. Tā tomēr apgalvo, ka šis akts būs nevis apstrīdētās regulas, bet gan Regulas Nr. 1107/2009 14. un nākamo pantu, kas reglamentē kādas darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūru, īstenošanas pasākums.
- 31 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka minētajam aktam nebūs nekādu tādu seku, kas varētu papildināt vai noteikt aizstājamo vielu juridisko statusu, un ka tas nepalīdzēs definēt vai precizēt tām piemērojamās materiāltiesiskās normas.
- 32 Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī norāda, ka apstrīdētās regulas sekas ir tādas, ka metalakšils ir jāapstiprina vismaz ik pēc septiņiem gadiem, nevis ik pēc 15 gadiem, kā tas ir attiecībā uz darbīgajām vielām, kas nav aizstājamas.
- 33 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, otrkārt, ka, runājot par augu aizsardzības līdzekļu, kuros ir metalakšils, atļauju valsts līmeni, ko ir saņēmusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, apstrīdētās regulas tūlītējas sekas ir tādas, ka attiecībā uz šiem līdzekļiem un to izmantošanu tiek veikts Regulas Nr. 1107/2009 50. pantā paredzētais salīdzinošais novērtējums. Šajā ziņā pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā rīkojuma 45. punktā, dalībvalstis liekot attiecīgajiem uzņēmumiem ne vien segt izmaksas, kuras ir saistītas ar salīdzinošā novērtējuma veikšanu, bet arī veikt pašu šo novērtējumu, jo valsts iestādes vienīgi pieņem lēmumu par pieteikumu atjaunot attiecīgā augu aizsardzības līdzekļa atļauju. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja esot spiesta pildīt pienākumus, kas izriet no salīdzinošā novērtējuma, neatkarīgi no šī novērtējuma galīgā rezultāta.
- 34 Pārsūdzētā rīkojuma 43. punktā konstatējot, ka salīdzinošā vērtējuma īstenošana neietekmē apstākli, ka dalībvalstis piešķir vai atsaka, atjauno, atsauc vai groza tirdzniecības atļaujas, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka apstrīdētās regulas iedarbība nav atkarīga ne no viena lēmuma, kuru ir pieņēmusi valsts iestāde. Regulas Nr. 1107/2009 50. panta 4. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis veic salīdzinošu novērtējumu regulāri un vēlākais atļaujas atjaunošanas vai grozīšanas brīdī. Tādējādi neesot vajadzīgs nekāds pieteikums atļaujas izsniegšanai vai atjaunošanai, lai attiecīgā dalībvalsts veiktu metalakšila salīdzinošu novērtējumu, kas esot tiešas sekas to kvalificēšanai par aizstājamo vielu.
- 35 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka līdzīgs secinājums ir jāizdara saistībā ar principu par augu aizsardzības līdzekļu savstarpēju atzišanu dalībvalstīs. Apstrīdētās regulas pieņemšanas dēļ līdzekļa, kura sastāvā ir aizstājama viela, savstarpējā atzišana vairs neesot automātiska, kā tas savukārt esot jebkuras citas darbīgās vielas gadījumā.

- 36 Ceturtkārt, tāpat kā Komisijas akts par metalaksila apstiprinājuma atjaunošanu, dalībvalstu veiktie pasākumi, kas attiecas uz savstarpējas atzišanas vai valsts atļaujas izsniegšanas pieprasījumu, nekādā veidā neietekmē ne metalaksila kā aizstājamas vielas kvalifikāciju, ne režīmu, kāds tam ir piemērojams saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009.
- 37 Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka tāpat kā akti, ko pieņems Komisija, tie, kurus pieņems dalībvalstis, lai īstenotu īpašas normas, kas ir piemērojamas metalaksilam, būs nevis apstrīdētās regulas, bet gan Regulas Nr. 1107/2009 īstenošanas pasākumi.
- 38 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus.

Tiesas vērtējums

- 39 Vispirms ir jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, ko fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai ir iesniegusi par aktu, kurš tai nav adresēts, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir jāatzīst tiesības celt prasību, kas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja tas to skar tieši (skat. it īpaši spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 59. un 91. punkts).
- 40 Otrā gadījuma pārbaudē, kas ir veikta pārsūdzētā rīkojuma 30.–49. punktā, Vispārējā tiesa šī rīkojuma 31.–33. punktā ir norādījusi, ka apstrīdētā regula ir reglamentējošs akts LESD 263. panta ceturtajā daļā pēdējās teikuma daļas izpratnē, ko neapstrīd lietas dalībnieki šīs apelācijas tiesvedības ietvaros.
- 41 Tādējādi jautājums, kas ir jāizskata, ir, vai, kā to apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā rīkojuma 34.–49. punktā uzskatot, ka apstrīdētā regula ir saistīta ar īstenošanas pasākumiem attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju.
- 42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka frāze “kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem” LESD 263. panta ceturtajā daļā pēdējās teikuma daļas izpratnē ir jāinterpretē, ņemot vērā šī noteikuma mērķi, kas, kā izriet no tā rašanās vēstures, ir novērst, ka privātpersonai ir jāpārkāpj tiesības, lai tā varētu iegūt piekļuvi tiesai. Ja reglamentējošs akts tieši ietekmē fiziskas vai juridiskas personas tiesisko stāvokli, bet nav vajadzības veikt īstenošanas pasākumus, pastāv risks, ka šī persona nesaņems efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja tai nebūs tiesību celt tiešu prasību Savienības tiesā, lai apstrīdētu šī reglamentējošā akta tiesiskumu. Nepastāvot īstenošanas pasākumiem, fiziska vai juridiska persona, lai arī attiecīgais akts būtu to skāris tieši, varētu panākt šī tiesību akta pārbaudi tiesā, tikai pārkāpjot šajā aktā ietvertos noteikumus un atsaucoties uz šī akta noteikumu prettiesiskumu pret to ierosinātajos procesos valstu tiesās (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares/Komisija*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 43 Turpretim, ja reglamentējošs akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem, Savienības tiesību sistēmas ievērošanas pārbaude tiesā tiek nodrošināta neatkarīgi no tā, vai minētos pasākumus ir veikusi Savienība vai dalībvalstis. Fiziskas vai juridiskas personas, kuras LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzēto pieņemamības nosacījumu dēļ nevar tieši apstrīdēt Savienības reglamentējošu aktu Savienības tiesā, ir aizsargātas pret šā akta piemērošanu tām ar iespēju apstrīdēt ar šo aktu saistītos īstenošanas pasākumus (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares/Komisija*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 30. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 44 Ja minētā tiesību akta ieviešana ir Savienības iestāžu, struktūru vai organizāciju ziņā, fiziskas vai juridiskas personas var celt tiešu prasību Savienības tiesās par piemērošanas aktiem, ievērojot LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētos nosacījumus, un atbilstoši LESD 277. pantam savas prasības pamatošanai atsaukties uz attiecīgā pamataкта prettiesiskumu. Ja šāda akta ieviešana ir dalībvalstu

- ziņā, šīs personas var norādīt uz attiecīgā pamataakta spēkā neesamību valsts tiesās un lūgt tām, pamatojoties uz LESD 267. pantu, vērsties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 45 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, lai izvērtētu, vai reglamentējošs akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ir jāņem vērā tās personas situācija, kura ir atsaukusies uz tiesībām celt prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējai teikuma daļai. Tādējādi nav nozīmes tam, vai attiecīgais akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem attiecībā uz citām personām (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 46 Turklāt, veicot šo izvērtējumu, ir jāņem vērā tikai un vienīgi prasības priekšmets un gadījumā, ja prasītājs ir lūdzis tikai daļēju tiesību akta atcelšanu, attiecīgi ir jāņem vērā tikai tie īstenošanas pasākumi, kas var būt saistīti ar šo attiecīgā tiesību akta daļu (spriedums, 2015. gada 10. decembris, *Kyocera Mita Europe*/Komisija, C-553/14 P, nav publicēts, EU:C:2015:805, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Turklāt šajā ziņā nav nozīmes, vai minētie pasākumi ir mehāniski vai nav (spriedumi, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 41. un 42. punkts, kā arī 2015. gada 10. decembris, *Kyocera Mita Europe*/Komisija, C-553/14 P, nav publicēts, EU:C:2015:805, 46. punkts).
- 48 Šajā gadījumā, pirmkārt, kā nepamatots ir jānoraida apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka Vispārējā tiesa neesot pareizi ņēmusi vērā tajā celtās prasības priekšmetu, it īpaši to, ka šīs prasības mērķis bija atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl ar to uz metalaksilu ir attiecinātas dažas Regulā Nr. 1107/2009 paredzētas materiāltiesiskas normas.
- 49 No pārsūdzētā rīkojuma 35.–38. punkta izriet, ka, atgādinājusi, ka apstrīdētās regulas priekšmets ir izveidot aizstājamo vielu sarakstu, Vispārējā tiesa norādīja, ka Regulā Nr. 1107/2009 šīm vielām ir paredzēts piemērot īpašas normas, ar kurām ir izdarīta atkāpe no normām, kas ir piemērojamas citām darbīgajām vielām. Pārsūdzētā rīkojuma 38. punktā Vispārējā tiesa precizēja, ka šīs īpašas normas attiecas, pirmkārt, uz aizstājamo vielu apstiprināšanu, kā arī šī apstiprinājuma atjaunošanu, otrkārt, augu aizsardzības līdzekļu, kas satur šādas vielas, tirdzniecības atļaujām, kā arī šo atļauju atjaunošanu un grozīšanu un, treškārt, šo atļauju savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs.
- 50 No pārsūdzētā rīkojuma 39.–49. punkta arī izriet, ka Vispārējā tiesa veica padziļinātu šo īpašo normu pārbaudi un secināja, ka tās var ietekmēt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli tikai ar Komisijas vai dalībvalstu pieņemtu tiesību aktu palīdzību.
- 51 Otrkārt, ir jāpārbauda apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt šī secinājuma pamatotību.
- 52 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tas, ka Savienības reglamentējošs akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē tādējādi, ka dažas no minētās regulas tiesiskajām sekām materializējas tikai ar šo pasākumu palīdzību, tomēr neizslēdz, ka šai regulai ir citas tiesiskas sekas uz fiziskas vai juridiskas personas tiesisko stāvokli, kas nav atkarīgas no īstenošanas pasākumu pieņemšanas.
- 53 Tādējādi šajā gadījumā, lai novērtētu, vai tāpēc, ka ar apstrīdēto regulu uz metalaksilu tiek attiecinātas šīs normas, tā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli rada sekas, kas nav atkarīgas ne no viena īstenošanas pasākuma, ir jāņem vērā trīs tādu īpašu normu kategorijas, kuras ir piemērojamas metalaksilam, kuras ir minētas šī sprieduma 49. punktā un uz kurām apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatojas savā apelācijas sūdzībā.

- 54 Runājot, pirmkārt, par normām, kas attiecas uz aizstājamo vielu apstiprināšanu un uz šī apstiprinājuma atjaunošanu, ir jāatgādina pirmām kārtām, kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi pārsūdzētā rīkojuma 39. punktā, ka metalakšils tika apstiprināts pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas. Otrām kārtām, kā Komisija apgalvoja tiesas sēdē Tiesā, šī apstiprinājuma beigu datumu apstrīdētā regula neietekmēja.
- 55 Kā Vispārējā tiesa to ir konstatējusi arī pārsūdzētā rīkojuma 39. punktā, neapstrīdot to šajā apelācijas sūdzībā, no tā izriet, ka tikai Regulā Nr. 1107/2009 paredzētajai aizstājamo vielu apstiprinājuma atjaunošanas procedūrai ir nozīme attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju.
- 56 Šajā ziņā, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 39. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzējai to neapstrīdot, Regulas Nr. 1107/2009 24. panta 1. punktā ir noteikts, ka aizstājamas vielas apstiprinājumu var atjaunot uz laiku, kas nepārsniedz septiņus gadus, atšķirībā no citu darbīgo vielu apstiprinājuma, kuru var atjaunot uz laiku, kas nepārsniedz 15 gadus, saskaņā ar šīs regulas 14. panta 2. punktu. Tādējādi, tā kā metalakšils apstrīdētās regulas pielikumā ietvertajā sarakstā ir iekļauts kā aizstājama viela, tā apstiprinājums var tikt atjaunots tikai uz laiku, kas nepārsniedz septiņus gadus, nevis uz ilgāku laiku, kā tas būtu gadījumā, ja šī viela nebūtu iekļauta minētajā sarakstā.
- 57 Tomēr apstrīdētās regulas tiesiskās sekas, kas attiecas uz metalakšila apstiprinājuma atjaunošanas spēkā esamības laiku, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju materializēsies tikai ar īstenošanas pasākumu starpniecību.
- 58 No Regulas Nr. 1107/2009 noteikumiem, it īpaši no tās 24. panta 2. punkta izriet, kā Vispārējā tiesa to ir konstatējusi pārsūdzētā rīkojuma 39. un 40. punktā, neapstrīdot to apelācijas sūdzībā, ka metalakšila kā aizstājamas vielas kvalifikācija apstrīdētajā regulā neietekmē šīs vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūras piemērošanu. Šī procedūra tāpat kā kādas darbīgās vielas, kas nav iekļauta apstrīdētās regulas pielikumā ietvertajā sarakstā, apstiprinājuma atjaunošanas procedūra nozīmē, ka Komisija pieņem regulu saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 20. panta 1. punktu.
- 59 Kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir konstatējusi pārsūdzētā rīkojuma 41. punktā, no tā izriet, ka apstrīdētās regulas sekas, kas attiecas uz metalakšila apstiprinājuma atjaunošanas spēkā esamības laiku, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju iestāsies tikai, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 20. panta 1. punktu, uz kuru ir atsauce šīs regulas 24. panta 2. punktā, pieņemot regulu, ar kuru uz laiku, kas nepārsniedz septiņus gadus, tiek atjaunots šīs vielas apstiprinājums.
- 60 Tādējādi, lai gan iespējamo papildu slogu, kas ir uzlikts apelācijas sūdzības iesniedzējai un kas ir saistīts ar vajadzību biežāk atjaunot metalakšila apstiprinājumu, var uzskatīt par apstrīdētās regulas pieņemšanas sekām, šīs sekas materializēsies nevis, pieņemot šo regulu, bet gan attiecīgā gadījumā Komisijai pieņemot regulu, ar ko tiek atjaunots šīs vielas apstiprinājums.
- 61 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 41. punktā, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, konstatēja, ka Komisijas regula, ar ko tiek atjaunots tādu aizstājamo vielu kā metalakšila apstiprinājums, ir apstrīdētās regulas īstenošanas pasākums LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē.
- 62 Runājot, otrkārt, par normām, kas attiecas uz tādu augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecības atļaujām, kuri satur aizstājamas vielas, kā arī uz šo atļauju atjaunošanu un grozīšanu, ir skaidrs, kā uz to norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, ka apstrīdētās regulas sekas ir tādas, ka uz augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur metalakšilu, tiek attiecināta Regulas Nr. 1107/2009 50. pantā paredzētā salīdzinošā novērtējuma procedūra, kuras ietvaros tiek salīdzināts attiecīgā augu aizsardzības līdzekļa radītais apdraudējums veselībai vai videi salīdzinājumā ar šāda paša veida apdraudējumu, kas ir saistīts ar alternatīvu augu aizsardzības līdzekli vai ar neķīmisku kultūraugu kaitīgo organismu profilakses vai kontroles metodi.

- 63 Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzējai nav pamata apgalvot, ka tai ir jāveic šis salīdzinošais novērtējums un jāsedz iespējamās izmaksas, kas ir saistītas ar minētā novērtējuma veikšanu, lai pierādītu, ka apstrīdētās regulas pieņemšana to ietekmēja neatkarīgi no īstenošanas pasākumu pieņemšanas. Kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir konstatējusi pārsūdzētā rīkojuma 42. punktā, no Regulas Nr. 1107/2009 50. panta 1. un 4. punkta izriet, ka salīdzinošais novērtējums ir jāveic dalībvalstīm.
- 64 Runājot par apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka dažu dalībvalstu iestādes pieprasa, lai augu aizsardzības līdzekļu, kas satur metalaksilu, valsts reģistrācijas apliecību īpašnieki tām iesniegtu salīdzinošo novērtējumu, tas nekādā ziņā nepamato tās tēzi, ka apstrīdētā regula attiecībā uz tās tiesisko stāvokli rada sekas, kas nav atkarīgas no īstenošanas pasākumiem. Pienākumi, kas, iespējams, ir minētajiem īpašniekiem, izriet nevis no apstrīdētās regulas, bet gan no valsts kompetento iestāžu lēmuma.
- 65 Turklāt, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir konstatējusi pārsūdzētā rīkojuma 43. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzējai to neapstrīdot, Regulas Nr. 1107/2009 50. pantā paredzētā salīdzinošā novērtējuma veikšana “neietekmē to, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 36. panta 2. punktu, 43. panta 1. punktu, 44. panta 3. punktu un 45. panta 1. punktu augu aizsardzības līdzekļu, kas satur darbīgās vielas, tirdzniecības atļaujas dalībvalstis attiecīgā gadījumā attiecīgi piešķir vai atsaka, atjauno, atsauc vai groza”.
- 66 Šādos apstākļos, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa šī rīkojuma 44. punktā atzina, ka apstrīdētās regulas sekas, kuras attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu, kas satur metalaksilu, apdraudējuma veselībai vai videi salīdzinājumā ar alternatīvu augu aizsardzības līdzekli vai ar neķīmisku kultūraugu kaitīgo organismu profilakses vai kontroles metodi salīdzinošā novērtējuma veikšanu dalībvalstīs, “attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju iestāšies tikai ar dalībvalstu kompetento iestāžu pieņemtu aktu starpniecību” un ka “šādi akti tādējādi ir īstenošanas pasākumi LESD 263. panta ceturtās daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē”.
- 67 Treškārt, runājot par normām, kuras attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu, kas satur aizstājamas vielas, tirdzniecības atļauju savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs, Regulas Nr. 1107/2009 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka dalībvalsts, kura atbilstoši savstarpējas atzīšanas procedūrai saņem pieteikumu par tirdzniecības atļaujas izsniegšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur aizstājamu vielu, var šos līdzekļus atļaut, savukārt papildus citiem gadījumiem, kas ir paredzēti šajā 41. panta 2. punktā, un neskarot šīs regulas 36. panta 3. punkta piemērošanu, dalībvalstij saskaņā ar minētās regulas 41. panta 1. punktu ir jāizsniedz šāda atļauja apstākļos, kādi ir paredzēti šajā pēdējā minētajā noteikumā.
- 68 Katrā ziņā, ja pieņem, ka apstrīdētās regulas pieņemšana samazina iespējamību, ka dalībvalsts labvēlīgi novērtē pieteikumu par augu aizsardzības līdzekļa, kas satur metalaksilu, tirdzniecības atļaujas izsniegšanu atbilstoši savstarpējas atzīšanas procedūrai, tas tomēr nemaina to, ka dalībvalstij, kas ir saņēmusi šādu pieteikumu, par to ir jāpieņem lēmums. Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tas izriet no šī sprieduma 47. punkta, ka nav nozīmes, vai šāds lēmums ir vai nav mehānisks.
- 69 Tādējādi pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā Vispārējā tiesa pamatoti atzina, ka apstrīdētās regulas sekas, kuras attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu, kas satur aizstājamu vielu, tirdzniecības atļauju savstarpējas atzīšanas procedūru, “skar vienīgi dalībvalstīm piešķirto rīcības brīvību lemt par pieteikumu šajā ziņā” un ka “šīs sekas attiecīgā gadījumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju iestāšies tikai ar tādu valsts iestāžu aktu starpniecību, kuros tiek lemts par savstarpējas atzīšanas pieteikumiem, ko iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja”.
- 70 Ņemot vērā šī sprieduma 52.–69. punktu, ir jāsecina, ka, lai gan, protams, ar metalaksila iekļaušanu aizstājamu vielu sarakstā uz šo vielu ar apstrīdēto regulu ir attiecinātas īpašas normas, kas ir minētas šīs sprieduma 49. punktā, un tādējādi tā ir radījusi tiesiskas sekas, ciktāl ar to ir grozīts metalaksilam piemērojamais Savienības tiesiskais režīms, tas tomēr nemaina faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja

- nav pierādījusi, ka šis grozījums attiecībā uz tās tiesisko stāvokli radīja sekas, kas nav atkarīgas no īstenošanas pasākuma pieņemšanas LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē. Tādējādi Vispārējā tiesa pamatoti atzina, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nav tiesību celt prasību ar šādu pamatojumu.
- 71 Šo secinājumu neatspēko apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, kas ir izklāstīts šī sprieduma 30. un 37. punktā un saskaņā ar kuru tiesību akti, kurus Komisija vai dalībvalstis ir pieņēmušas, lai īstenotu īpašas normas, kas ir piemērojamas metalaksilam, it īpaši akts, ar kuru Komisija atjaunos šīs vielas apstiprinājumu, ir nevis apstrīdētās regulas, bet gan Regulas Nr. 1107/2009 īstenošanas pasākumi.
- 72 Pretēji tam, ko savā argumentācijā, šķiet, liek noprast apelācijas sūdzības iesniedzēja, LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas formulējums neparedz, ka, lai pasākumu varētu kvalificēt kā reglamentējoša akta īstenošanas pasākumu, šim aktam ir jābūt šī pasākuma juridiskajam pamatam. Šāds pats pasākums var būt gan tāda akta īstenošanas pasākums, kura noteikumi veido tā juridisko pamatu, gan atšķirīga akta īstenošanas pasākums, kā tas šajā gadījumā ir ar apstrīdēto regulu, ja visas šī pēdējā minētā akta juridiskās sekas vai daļa no tām attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju iestājas tikai ar šī pasākuma starpniecību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 40. punkts).
- 73 Šajā lietā no šī sprieduma 54.–70. punkta izriet, ka ar tiesību aktiem, ko Komisija vai dalībvalstis pieņems, lai īstenotu īpašas normas, kas ir piemērojamas metalaksilam un kas ir paredzētas Regulā Nr. 1107/2009, tiks materializētas apstrīdētās regulas tiesiskās sekas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, un tādējādi tie būs šīs pēdējās minētās regulas īstenošanas pasākumi.
- 74 Šī sprieduma 70. punktā izdarīto secinājumu turklāt neatspēko šī sprieduma 31. un 36. punktā izklāstītā argumentācija, saskaņā ar kuru pasākumi, ko, iespējams, veic Komisija vai dalībvalstis, lai šī sprieduma 49. punktā izklāstīto īpašo normu piemērošanu metalaksilam padarītu efektīvu, nekādā veidā neietekmē ne metalaksila kā aizstājamas vielas kvalifikāciju, ne šai vielai piemērojamo tiesisko režīmu, kas ir ieviests ar Regulu Nr. 1107/2009.
- 75 Šī argumentācija nevar atspēkot konstatējumu, ka sekas tam, ka metalaksilam tiek piemērotas īpašas normas, kas ir paredzētas Regulā Nr. 1107/2009, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli iestājas tikai ar apstrīdētās regulas īstenošanas pasākumu starpniecību.
- 76 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 49. punktā pamatoti secināja, ka apstrīdētā regula attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju ir saistīta ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē.
- 77 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Ar trešo pamatu, kas ir jāizskata kā otrais, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā rīkojuma 28. un 29. punktā tā ir atzinusi, ka apstrīdētā regula to neskar individuāli.
- 79 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā bija vienīgā, kas Komisijai iesniedza paziņojumu, lai panāktu metalaksila iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Tā pat esot cēlusi prasības Vispārējā tiesā un Tiesā, kas izraisīja pirmā Komisijas negatīvā lēmuma atcelšanu un Direktīvas 2010/28 pieņemšanu, ar kuru metalaksils tika iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā.

- 80 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, tā kā tā bija vienīgais uzņēmums, kas lūdza metalaksilu iekļaut Direktīvas 91/414 I pielikumā, un tādējādi vienīgā atbildīgā par minēto iekļaušanu, no kuras turklāt ir atkarīgas visas spēkā esošās augu aizsardzības līdzekļu, kuros ir metalaksils, valsts reģistrācijas, apstrīdētā regula to skar individuāli. Šis faktiskais apstāklis saistībā ar metalaksilu to raksturo salīdzinājumā ar jebkuru citu personu.
- 81 Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka no apstrīdētās regulas preambulas 4. apsvēruma izriet, ka tā ir pieņemta, pamatojoties it īpaši uz novērtējuma ziņojumiem par darbīgajām vielām, un ka vienā no šiem ziņojumiem ir minēts, ka tā ir vienīgā, kas iesniedza šī sprieduma 79. punktā minēto paziņojumu. Tādējādi šī regula to skarot individuāli.
- 82 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ un Tiesas rīcībā ir visi elementi, kas ir vajadzīgi, lai pārbaudītu, vai apstrīdētā regula to turklāt skar tieši.
- 83 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, pirmkārt, ka Regulā Nr. 1107/2009 paredzēto materiāltiesisko normu attiecināšana uz metalaksilu nozīmē, ka šai vielai tiek piemēroti stingrāki nosacījumi par tiem, kas ir piemērojami darbīgajām vielām, kuras nav aizstājamas. Tā norāda, otrkārt, ka šis apstāklis tieši izriet no apstrīdētās regulas un ka ne Komisijai, ne valsts iestādēm, pieņemot pasākumus, ar kuriem tiek īstenotas metalaksilam piemērojamās īpašās normas, nav rīcības brīvības attiecībā uz metalaksila kvalificēšanu par aizstājamu vielu.
- 84 Komisija norāda, ka trešais pamats ir nepieņemams, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja tikai atgādina, ka tā iesniedza lūgumu, kas izraisīja metalaksila iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā ietvertajā darbīgo vielu sarakstā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja neizvirza argumentus, kas varētu pierādīt, ka Vispārējā tiesa nepamatoti atzina, ka šis apstāklis vien nevar to individualizēt, un konkrēti neapstrīd Vispārējās tiesas secināto, ka personas iestāšanās tādā procesā, kura rezultātā tiek pieņemts Savienības tiesību akts, var to individualizēt saistībā ar attiecīgo tiesību aktu tikai tad, ja ar Savienības tiesisko regulējumu tai tiek piešķirtas zināmas procesuālas garantijas.
- 85 Komisija uzskata, ka šis pamats katrā ziņā ir nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 86 Nepastāvot vajadzībai lemt par tās argumentācijas pieņemamību, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā pamatā ir paudusi, lai pierādītu, ka apstrīdētā regula to skar individuāli, šī argumentācija katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatota.
- 87 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ko Vispārējā tiesa ir minējusi pārsūdzētā rīkojuma 25. punktā, tiesību subjekti, kas nav lēmuma adresāti, var apgalvot, ka ir skarti individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē tikai tad, ja šis lēmums tos skar noteiktu tiem raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu faktisko apstākļu dēļ, kas tos atšķir no visām citām personām un tādējādi tos individualizē tieši tāpat kā šāda lēmuma adresātu (skat. it īpaši spriedumus, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp., kā arī 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93. punkts).
- 88 Šajā ziņā no iedibinātās judikatūras, ko Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā rīkojuma 26. punktā, arī izriet, ka iespēja vairāk vai mazāk precīzi noteikt to tiesību subjektu skaitu vai pat identitāti, kuriem ir piemērojams kāds pasākums, nekādā ziņā nenozīmē, ka ir jāuzskata, ka šis pasākums šos subjektus ir skāris individuāli, jo šī piemērošana tiek veikta atbilstoši objektīvai tiesiskai vai faktiskai situācijai, kas ir paredzēta attiecīgajā tiesību aktā (spriedums, 2013. gada 19. decembris, *Telefónica/Komisija*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 89 Tas, ka Eiropas Savienības Padomei vai Komisijai saskaņā ar īpašiem noteikumiem ir pienākums ņemt vērā tiesību akta, ko tās ir paredzējušas pieņemt, ietekmi uz atsevišķu indivīdu situāciju, var tos individualizēt, ja ir pierādīts, ka šis akts tos skar tādas faktiskas situācijas dēļ, kas tos atšķir no visām citām personām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 10. aprīlis, Komisija/*Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, EU:C:2003:217, 71.–76. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 90 Šajā gadījumā tas apstāklis vien, ja pieņem, ka tas ir pierādīts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja piedalījās procedūrā, kuras rezultātā metalakšils tika iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā, kā tas ir aprakstīts šī sprieduma 79.–81. punktā, nevar to individualizēt šī sprieduma 87.–89. punktā minētās judikatūras izpratnē, runājot par apstrīdēto regulu.
- 91 Apelācijas sūdzības iesniedzēja nekādā ziņā nav pierādījusi, ka šī dalība varētu atspēkot pārsūdzētā rīkojuma 28. punktā iekļauto konstatējumu, ka apstrīdētā regula to skar vienīgi tās objektīvā metalakšila importētāja un līdzekļu, kuros ir šī viela, pārdevēja statusa dēļ tāpat kā visus citus uzņēmējus, kas pašreiz atrodas vai varētu atrasties identiskā situācijā. Turklāt ir skaidrs, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, par metalakšila iekļaušanu aizstājamo vielu sarakstā tika nolemts, nevis ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas īpašās pazīmes, bet, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 9. punkta, tāpēc, ka šai vielai bija ievērojama neaktīvo izomēru proporcija Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punkta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 66. punkts).
- 92 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, kas ir izvirzīti šajā pamatā, nepierāda nekādu kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi, pārsūdzētā rīkojuma 29. punktā atzīstot, ka apstrīdētā regula apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli.
- 93 Visbeidzot, tā kā, no vienas puses, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa secināja, ka apstrīdētā regula apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli, un, no otras puses, nosacījumi, kas ir saistīti ar to, ka Savienības reglamentējošs akts, kuru ir lūgts atcelt, tiesību subjektu skar gan tieši, gan individuāli, ir kumulatīvi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76. punkts), šī sprieduma 82. un 83. punktā izklāstītie argumenti, kas attiecas uz to, vai apstrīdētā regula apelācijas sūdzības iesniedzēju skar tieši, ir nelietderīgi un tādējādi ir jānoraida.
- 94 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida daļēji kā nepamatots un daļēji kā nelietderīgs.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 95 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā rīkojuma 50.–58. punktā tā ir uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības kā nepieņemamas noraidījums neliedzot tai efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 96 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā nevar ne apstrīdēt apstrīdētās regulas valsts īstenošanas pasākumu, ne apstrīdēt šīs regulas sekas. It īpaši, kamēr kāda valsts iestāde nav nolēmusi aizstāt metalakšilu, attiecībā uz šo vielu ir jāveic periodiski salīdzinoši novērtējumi, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar apstrīdēt, ja tai nav leģitīmas intereses apšaubīt tiesību aktu, kas tai ir labvēlīgs. Tādējādi *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) un *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa, Spānija) uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nav ne intereses celt prasību, ne tiesību celt prasību, ja lēmums, ko tā apstrīd, nav tai nelabvēlīgs.

- 97 Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja ir spiesta izraisīt negatīva lēmuma pieņemšanu valsts iestādēs, lai varētu celt prasību par šo lēmumu un šīs prasības ietvaros apstrīdēt metalaksila kā aizstājamas vielas kvalifikāciju.
- 98 Komisija norāda, ka otrais pamats ir nepieņemams, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja tikai atkārtoti izvirza savus argumentus, kas tika izvirzīti pirmajā instancē un saskaņā ar kuriem tai esot liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā, nekritizējot tomēr Vispārējās tiesas atbildi uz šiem argumentiem, kas ir izklāstīta pārsūdzētā rikojuma 50.–59. punktā.
- 99 Pakārtoti Komisija apgalvo, ka otrais pamats ir nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 100 Nepastāvot vajadzībai lemt par šī pamata pieņemamību, tas katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatots.
- 101 It īpaši ir jāatgādina, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētie pieņemamības nosacījumi ir interpretējami, ņemot vērā pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, tomēr neizslēdzot LESD tieši paredzētos nosacījumus (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 102 Tomēr par Savienības tiesību sistēmas ievērošanas pārbaudi tiesā, kā tas izriet no LES 19. panta 1. punkta, rūpējas ne tikai Tiesa, bet arī dalībvalstu tiesas. Šim mērķim ar LESD 263. un 277. pantu, no vienas puses, un tā 267. pantu, no otras puses, ir izveidota pilnīga tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, kuras mērķis ir nodrošināt Savienības tiesību aktu tiesiskuma kontroli, uzticot to Savienības tiesai (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 45. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 103 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka indivīdiem valsts tiesvedības ietvaros ir tiesības apstrīdēt tiesā jebkura lēmuma vai kāda cita tāda valsts tiesību akta tiesiskumu, kas ir saistīts ar vispārpiemērojama Savienības tiesību akta piemērojamību attiecībā uz tiem, norādot uz tā spēkā neesamību (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 104 No tā izriet, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu spēkā esamības izvērtēšanai, tāpat kā prasības atcelt tiesību aktu, ir Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaudes līdzeklis (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 105 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, ja valsts tiesa uzskata, ka viens vai vairāki lietas dalībnieku norādītie Savienības tiesību akta spēkā neesamības pamati vai, ja tāds būtu gadījums, pamati, kas konstatēti pēc tiesas ierosmes, ir pamatoti, tai ir pienākums apturēt tiesvedību un vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu akta spēkā esamības izvērtēšanai, jo Tiesai vienīgajai ir kompetence konstatēt Savienības tiesību akta spēkā neesamību (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 106 Attiecībā uz personām, kas neatbilst LESD 263. panta ceturtajā daļā minētajiem nosacījumiem, lai celtu prasību Savienības tiesā, dalībvalstīm tātad ir jāizveido tāda tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, kas nodrošina pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 49. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 107 Šis dalībvalstu pienākums ir atkārtoti apstiprināts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā, saskaņā ar kuru dalībvalstis “nodrošina tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir pietiekami efektīvas tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības”. Šāds pienākums izriet arī no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta attiecībā uz dalībvalstu veiktiem pasākumiem, ar ko tiek īstenotas Savienības tiesības šīs Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 50. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 108 Šajā gadījumā, kā tas izriet no šī sprieduma 48.–76. punkta, Vispārējā tiesa varēja pamatoti konstatēt, ka apstrīdētā regula attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju ir saistīta ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas izpratnē.
- 109 Līdz ar to, ņemot vērā šī sprieduma 101.–107. punktā minēto judikatūru, ko Vispārējā tiesa ir izklāstījusi pārsūdzētā rīkojuma 51.–57. punktā, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa šī pārsūdzētā rīkojuma 58. punktā atzina, ka ir jānoraida apelācijas sūdzības iesniedzēja arguments, ka tās prasības atcelt apstrīdēto regulu kā nepieņemamas noraidījums apdraud tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Pat ja, ņemot vērā LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētos pieņemamības nosacījumus, apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar apstrīdēto regulu tieši apstrīdēt Savienības tiesā, tā savukārt var prasībā, kas valsts tiesā ir celta par dalībvalsts tiesību aktu, kurš veido minētās regulas īstenošanas pasākumu, atsaukties uz šīs regulas spēkā neesamību un likt šai tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu vērsties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 19. decembris *Telefónica*/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 59. punkts).
- 110 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja attiecīgā gadījumā var Komisijas regulu, ar ko ir atjaunots metalaksla apstiprinājums, apstrīdēt Savienības tiesās atbilstoši LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētajiem nosacījumiem un šīs prasības ietvaros apstrīdēt apstrīdētās regulas spēkā esamību, izvirzot iebildi par prettiesiskumu, kas ir celta pret apstrīdēto regulu, saskaņā ar šī sprieduma 44. punktā minēto judikatūru, lai apšaubītu metalaksla apstiprinājuma atjaunošanas spēkā esamības ilgumu.
- 111 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.
- 112 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 113 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 114 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Industrias Químicas del Vallés SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]

